

Pomemben govor občinskega odbornika Bojana Brezigarja**»Za Slovensko skupnost se začčenja že zdaj najdaljša volilna kampanja«**

Objavljamo v celoti govor, ki ga je imel občinski odbornik Bojan Brezigar na »Našem prazniku« v Nabrežini. Njegova izjava so tako temeljita in aktualna, da zaslužijo pozornost širše zamejske slovenske javnosti. Podnaslovi so delo uredništva.

(Ured.)

»Naš praznik« je tudi letos priložnost za srečanje, dan, ko lahko v domačem okolju preživimo v prijetni družbi večer ali dva. Naš praznik je postal v zadnjih letih že tradicionalno srečanje prijateljev Slovenske skupnosti, trenutek pogovora o naši slovenski zamejski stvarnosti v popolni sproščenosti, daleč od zaprtih sejnih dvoran, pozvanjanja s predsedniške mize, razgretih diskusij v zakajenem prostoru, daleč od sej, sestankov, posvetovanj in pogajanj.

Pa vendar na »Našem prazniku« ne more manjkati beseda o politiki. Živimo v svetu, kjer se življenje odvija iz dneva v dan hitreje, kjer se dogajanja prepletajo in zapletajo, in se tem dogajanjem ne moremo izogniti niti na praznični dan, saj nas pobliže zadevajo in nam, dobesečno, iz dneva v dan globlje segajo v žep. In mi, ki živimo daleč od svetega mesta, kjer se kujeta naša politika in naša usoda, imamo vtis, da moramo, delovni ljudje, vsak dan več plačevati zato, da krpamo luknje, ki so nastale iz nesposobnosti naših rimskih upraviteljev. Gospodarskega čudeža izpred nekaj let ni več, ostala je kriza. In če je res, da od čudeža nismo imeli veliko, je tudi res, da za krizo plačujemo samo mi.

Ta uvod se mi je zdel potreben, ker imam vtis, da se je krpanje lukenj preneslo tudi v naše kraje. Kako naj sicer razumemo sestavo novih odborov na tržaški občini in na tržaški pokrajini, to skrupucalo, ki je nastalo iz Liste za Trst s priveskom socialistov in drugih manjših strank. Kako naj bi odobraval stališče socialistov, socialdemokratov, liberalcev in republikancev, ki so se pred štirimi leti odločili, no protivili Listi za Trst, a so danes z isto listo podpisali sporazum, ki ni nič drugega kot dejanski pristaneček na osnovne programske točke te meščanske, nacionalistične, protislovenske in protijugoslovanske formacije, ki pravi, da je za Trst. Sporazum, na katerega so pristali socialisti in njihovi laični zavezniki, govori o avtonomiji Trsta, o prosti coni in o zaščiti Krasa, taki zaščiti, kot jo pojmujejo tisti Tržačani, ki prihajajo ob nedeljah delat škodo na naše njive, travnike in vinograde, v naše kraške gozdove. To pa so osnovne programske točke Liste za Trst.

Velika zamujena priložnost

To, kar se je zgodilo po volitvah, lahko ocenimo kot veliko zamujeno priložnost. Na letošnjih volitvah je Lista za Trst znatno nazadovala. To je bil pravi trenutek, da se jo politisno ob stran in da sprejmejo druge stranke pobudo za upravljanje mesta in pokrajine na osnovi širokega programskega soglasja, takega, ki bi Trstu res zajamčilo razvoj v pravi smeri, to je v smeri odprtosti, širokih pogledov, sodelovanja z naravnim zaledjem, priznanja narodnostnih pravic slovenski manjšini, ki živi v deželi Furlaniji-Juljski krajini. Takega soglasja ni bilo. Socialisti in njihovi zavezniki so raje šli na delitev stolčkov z Listo. Posledice vsega tega pa bomo nosili mi, delavni ljudje, in še zlasti mi, Slovenci, saj v teh sprejetih dokumentih ni prav nič konkretnega, ki bi bilo nam v korist.

Kaj nam pomeni globalna zaščita

Omenil sem globalno zaščito. Slovenska skupnost je v lanskem letu končno predložila svoj zakonski osnutek v parlamentu. To nam je uspelo s pomočjo predstavnika Tridentinsko-tirolske ljudske stranke senatorja Fontanarija, ki sedaj v pristojni senatni komisiji tudi stalno spremlja potek razprave. Vložitev našega zakona v parlamentu je bilo izredno pomembno dejanje, saj smo sedaj tudi na parlamentarni ravni s svojim besedilom enakopravni sogovorniki velikih vsedravnih političnih strank. Pomen je še toliko večji, ker vemo, da razprava ne bo enostavna in da nam bodo tisti, ki so proti našim pravicam — in teh ni malo — vseskozi metali polena pod noge in skušali prepričati odobritev zakona za globalno zaščito, ali pa vsaj vplivati na besedilo tako, da bi nam ta zakon priznaval čim manjše pravice. Seveda, njim je vseeno, oni razpravljajo na visoki politični ravni, nočejo pa se zavedati, da globalna zaščita za nas ni nekaj abstraktnega, ampak je to vprašanje, ki zadeva slehernega našega človeka, vsakega Slovenca v zamejstvu, nočejo se zavedati, da ne gre le za paragrafe, ampak za ljudi in se, kot ob ostalih vprašanjih, poigravajo z usodo delovnega človeka, v tem primeru slovenskega delovnega človeka. Odtod pomen dejstva, da je v parlamentu tudi zakonsko besedilo Slovenske skupnosti, enostavnejše od ostalih, a zato toliko bolj konkretno o naših pravicah, o naših vprašanjih. In ker se je razprava začela, bo sedaj potrebno trdo delo, da bo končno besedilo čim bolj ustrezalo potrebam in zahtevam naših ljudi, da bo reševalo njihove življenjske, pa tudi

vsakdanje probleme. Seveda, poiskati bo treba skupen jezik in na to smo pripravljeni, vendar pa se ne bomo v nobenem primeru odpovedali svoji avtonomiji, predstavnikov drugih strank in organizacij ne bomo pooblašali, da nas zastopajo in sedeli bomo samo za tistimi mizami, kjer bo imela Slovenska skupnost enakopravno mesto. Kajti nismo bili, nismo in ne bomo postali privesek nobene druge stranke, nobene druge organizacije.

Nismo privesek nikogar

Avtonomna pot, ki smo si jo izbrali, se odraža povsod, kjer smo prisotni, od konzult do deželne svete. Povsod naši predstavniki zastopajo interese slovenskega človeka, resnične interese naših ljudi, ki jih, z razliko od drugih strank, ne delimo v kategorije ali v razrede. Da je tako in da naši ljudje potrjujejo tako politiko in z njo soglašajo, so dokazale že letošnje upravne volitve, ko je Slovenska skupnost napredovala v odstotkih in v številu glasov. To je pomemben uspeh, ki nam daje zaščeno in nas navdaja z upanjem, da bo prihodnje leto, čez deset mesecev, na deželnih volitvah odgovor volivcev še večji, še odločnejši. Deželne volitve so za našo stranko zelo pomemben trenutek, saj smo vedno le s težavo izvolili svojega deželne svetovalca. In vendar je naša prisotnost v deželnem svetu bistvene pomena, saj nam daje politično kvalifikacijo, ker je deželni svet politični, zakonodajni organ, z razliko od občinskih in pokrajinskih svetov, ki imajo le naloge upravnega značaja. Tega se vsi zavedamo in zato mislim, da se ne motim, če rečem, da se za Slovensko skupnost začčenja že sedaj najdaljša volilna kampanja, odkar naša stranka obstaja, volilna kampanja, v kateri mora sodelovati vsakdo, ki verjame v avtonomno politično zastopstvo Slovencev. Kajti naloga, pred katero smo sedaj, je težka in zato se moramo vsi polno angažirati, da jo izpeljemo.

Ohrabrujoči volilni uspehi

Dejal sem že, da smo na letošnjih upravnih volitvah zabeležili pomemben uspeh. Morda bi bilo treba tu izrecno poudariti, da je bil ta uspeh zelo velik tudi v naši devinsko-nabrežinski občini. V trenutku, ko se volivcem ponovno zahvaljujemo za priznanje, ki so nam ga dali, moramo tudi povedati, da je ta uspeh za nas ohrabrujoč, saj nam potrjuje pravilnost poti, ki smo jo ubrali. Od novembra lan-

RADIO TRST A

■ NEDELJA, 8. avgusta, ob: 8.00 Poročila; 8.30 Kmetijska oddaja; 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu; 11.00 Mladinski oder: »Teci, tecj, kuža moj...«; 11.30 Nabožna glasba; 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev in Italiji; 12.30 Narodnozabavna glasba; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Kulturna panorama — Zabavni program; 16.30 Hit Parade — Spored resne glasbe — Na počitnice; 19.00 Poročila.

■ PONEDELJEK, 9. avgusta, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Na obisku pri...; 8.30 Potpuri napevov in melodij; 9.30 Dramatizirani roman: Alojz Rebula: »Enej Silvij Piccolomini«; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.10 Viktor Parma: Zlatorog (predigra in prvo dejanje opere); 11.30 Literarni listi; 12.00 Kulturni dogodki; 13.00 Poročila; 13.20 Iz studia neposredno; 14.00 Kratka poročila; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Na obisku pri...; 17.30 Romantične melodije; 18.00 Socialno vprašanje v slovenskem romanu; 19.00 Poročila.

■ TOREK, 10. avgusta, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Na obisku pri...; 8.30 Potpuri napevov in melodij; 9.30 Dramatizirani roman: Alojz Rebula: »Enej Silvij Piccolomini«; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.10 Viktor Parma: Zlatorog (drugo in tretje dejanje opere); 11.30 Literarni listi — Segajmo po zvezdah! 13.00 Poročila; 13.20 Iz studia neposredno — Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Otroški kotichek: »Psiček v prepadu«; 14.55 Naš jezik; 15.30 Zapiski s potovanj; 16.00 Klasični album; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Na obisku pri...; 18.00 James Cameron: »Črpalka«. Prevod: Nada Konjedic; 19.00 Poročila.

■ SREDA, 11. avgusta, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Na obisku pri...; 8.30 Potpuri napevov in melodij; 9.30 Dramatizirani roman: Prežihov Voranc: »Doberdob«; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja: baletna glasba; 11.30 Literarni listi; 12.00 Epigram — odraz časa in razmer; 13.00 Poročila; 13.20 Iz studia neposredno; 14.00 Kratka poročila; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Na obisku pri — Romantične melodije; 18.00 Slovenski umetniki na Montmartu; 19.00 Poročila.

■ ČETRTEK, 12. avgusta; 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Na obisku pri...; 8.30 Potpuri napevov in melodij; 9.30 Dramatizirani roman: Prežihov Voranc: »Doberdob«; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.10 Simfonični koncert na ploščah; 11.30 Literarni listi; 12.00 Na počitnice; 13.00 Poročila; 13.20 Iz studia neposredno — Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Otroški kotichek: »Psiček v prepadu«; 14.55 Naš jezik; 15.30 Zapiski s potovanj; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Na obisku pri...; 18.00 Četrkova srečanja; 19.00 Poročila.

■ PETEK, 13. avgusta, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Na obisku pri...; 8.30 Potpuri napevov in melodij; 9.30 Dramatizirani roman: Prežihov Voranc: »Doberdob«; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.10 Komorni koncert na ploščah; 11.30 Literarni listi; 12.00 Pesniške podobe in usode; 13.00 Poročila; 13.20 Iz studia neposredno; 14.00 Kratka poročila; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Na obisku pri...; 17.30 Romantične melodije; 18.00 Kulturni dogodki; 19.00 Poročila.

■ SOBOTA, 14. avgusta, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Almanah: Vieti, veeti, vaiti — mali leksikon telesne kulture in prostega časa; 9.30 Dramatizirani roman: Prežihov Voranc: »Doberdob«; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.10 Orkester in zbor »Consortium musicum« iz Ljubljane, ki ju vodi Mirko Cuderman; 11.30 Literarni listi; 12.00 Magična ura; 13.00 Poročila; 13.20 Iz studia neposredno — Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila 14.10 Otroški kotichek »Psiček v prepadu«; 14.55 Naš jezik; 15.30 Gremo v kino; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 18.45 Vera in naš čas; 19.00 Poročila.

Nemoč in nesposobnost Združenih narodov

Marsikdo se še spominja, s kakšnim optimizmom je bila sprejeta zamisel o Organizaciji Združenih narodov in s kakšno vneto je vsa svetovna javnost, posebno pa še v od vojne opustošeni in izmučeni Evropi, sledili uresničevanju te zamisli. Zdelo se je tako važno, da je bila ta ali ona država sprejeta v Organizacijo Združenih narodov, in s kakšnim zaupanjem so bile sprejete njene prve resolucije in sklepi, npr. v zvezi z vojno na Koreji ali glede obsodb raznih nasilnih dejanj s strani nekaterih držav ter v pogledu osvobodilnega boja raznih narodov ter osamosvajanja kolonij.

Toda s časom se je spremenila Organizacija Združenih narodov v veliko razočaranje. Čimbolj je naraščalo število njenih članic, tembolj nemočna je postajala

OBVESTILO BRALCEM

Zaradi poletnih počitnic bo prihodnja številka Novega lista izšla v četrtek, 2. septembra. Uprava bo zaprta do 30. avgusta. Uradi bodo ponovno odprti v torek, 31. avgusta.

Uredništvo in uprava

in danes ne predstavlja drugega kot veliko birokratsko, »predstavniško« organizacijo, za katero se nihče več resno ne zmeša. O njej se niti več veliko ne piše. Nikogar več ne zanima, kaj govoriči kdo z govorniškega odra v stekleni palači Združenih narodov v New Yorku. Na njem se vrstijo zdaj predvsem zastopniki afriških in azijskih držav, a pogosti povodnji njihovih besed nihče ne vzame več resno, niti oni sami. Vsi vedo, da besede ne bojo sledila dejanja in da besede ne bojo rodile nobenega uspeha. Velike sile pa se tako ali tako lahko medsebojno blokirajo z vetom.

Gledano z zgodovinskega stališča bi bilo danes zanimivo vedeti, če so ustanovitelji Organizacije Združenih narodov, zlasti ameriški in sovjetski, zares verjeli v učinkovitost te organizacije. Kaj je npr. pričakoval od nje predsednik Roosevelt? Nedvomno je bil iskreno prepričan, da bo ta mednarodna organizacija držav lahko uspešno reševala mednarodne spore in s tem ne le preprečevala izbruh vojn, ampak tudi popolnoma onemogočila kako novo svetovno vojno. Predstavljal si je, da bo sposobna skupnih mednarodnih akcij proti morebitnim napadalcem.

Resničnost je globoko razočarala ta pričakovanja. Po pravici rečeno, nas to niti preveč ne čudi, ker smo se že zgodaj zavedli, da je z Organizacijo Združenih narodov nekaj narobe. Manjka ji namreč duša. Bogve zakaj je ostala že od vsega začetka samo organizacija, neko organizacijsko ogrodje, ni pa si nikoli prišla na jasno o svojih namenih in ciljih. Vedno je ostala organizacija držav namesto organizacija narodov. Države so vnesle vanjo ves

svoj državni egoizem, makiavelizem in birokratizem. Nikomur ni prišlo na misel, da bi morala odlikovati Organizacijo Združenih narodov predvsem pravičnost in da bi moral biti to v prvi vrsti najvišji sodni zbor narodov oziroma držav, sodni zbor, na katerega bi se mogel pritožiti vsak narod, ki se mu godi krivica, in to z upanjem, da bo naletel na razumevanje in na pravično razsodbo. Seveda si nihče, noben zatirani narod ni delal in si tudi ni smel delati iluzij, da bojo Združeni narodi sposobni, da tudi uveljavijo svojo pravično razsodbo. Toda mnogi narodi in še več posameznikov je verjelo v moralno moč take pravične razsodbe.

Toda izkazalo se je, da tudi v Organizaciji Združenih narodov interesi tistih, ki imajo oblast, daleč prevladujejo nad interesi tistih, ki so tlačeni in ki iščejo pravico. O tem zdaj ni mogoče več dvomiti. To je vzel ugled Združenim narodom. Če bi se bili od vsega začetka navdihovali od hotenja po mednarodni pravičnosti, bi danes njihova beseda, njihova razsodba pri mednarodnih sporih veliko zalegla. Tako pa se nihče več ne zmeša za njihove resolucije, ki so pogosto, če ne skoro vedno, vse prej kot pravične in skušajo pogosto ustreči bolj nasilnežu kot žrtvi nasilja.

Organizacija Združenih narodov bi morala biti tista, ki bi z vso avtoriteto, z avtoriteto, ki jo daje sloves poštenosti in nepristranosti, razsojala v primerih napada ene države na drugo in zatiranja enega naroda po drugem. Toda Organizacija Združenih narodov se je bojzljivo odtegnila tem nalogam in se izmaknila tem dolžnostim. Napadalcem bi morale omahiniti roke, kakor hitro bi se prikazali opazovalci in predstavniki Združenih narodov.

dalje na 8. strani

NOVICE

V Keniji se je ponesrečil poskus državnega udara, ki so ga pred dnevi izvedli nekateri oddelki vojske. Predsednik Arab Moi poudarja, da njegove enote nadzorujejo celotno državno ozemlje. V prestolnici Nairobiju pa je še vedno v veljavi policijska ura od 18. do 7. ure zjutraj.

Svetovno javnost je globoko pretresla vest o strahotni nesreči, ki se je pripetila pred dnevi v Franciji, pri kateri je izgubilo življenje kar 57 ljudi, med njimi 44 otrok od 6. do 14. leta starosti. Na avtocesti v bližini Dijona je prišlo do verižnega trčenja, pri katerem sta zgorela dva avtobusa. V avtobusih pa so bili otroci, ki so bili namenjeni na počitnicah na jugu države.

POLOŽAJ V GVATEMALI

Konec prejšnjega tedna je v Gvatemali prišlo do hušjih spopadov med redno vojsko in gverilci. Vojaški glasnik je izjavil, da je med boji bilo ubitih 67 ljudi, med njimi 61 gverilcev.

Vlada odobrila gospodarske ukrepe

Vlada je v soboto, 31. julija, podražila bencin super za 100 lir ter tako zdaj stane 1.120 lir liter. To je bila ena izmed prvih novic, ki so po kapljicah prihajale s sobotne dolge vladne seje. Ministrski predsednik Spadolini je najprej počastil spomin nedavno umrlega podtajnika pri predsedstvu vlade Compagne, nato pa je obširno poročal o gospodarskem položaju, o ukrepih za zmanjšanje javnega primanjkljaja ter o finančnem zakonu za prihodnje leto.

Po Spadolinijevem poročilu so ministri pričeli proučevati posamezne ukrepe. Glede socialnega skrbstva je znano, da so ministri sklenili vključiti povišanje upokojitvene starosti v zakon za reformo pokojnin, o katerem bo parlament dalje razpravljajal jeseni. Nadalje so povišali prispevke, katere morajo delodajalci plačevati za integracijsko blagajno ter za bolniške in porodniške dopuste. Prvi bodo po novem znašali 0,90% kosmatih plač in drugi bodo povprečno povišani za 1,5%.

Nekatere nove ukrepe bodo vključili v finančni zakon. Vse plačne integracije bodo znižali za 10% v času med 24. in 27. mesecem ter nato po 10% za vsako nadaljnje trimesečje. Od integracije k minimumu bodo izključeni imetniki dohodkov, ki so višji od dvakratne minimalne pokojnine odvisnih delavcev. Za imetnike integriranih pokojnin z začetkom pred 1. januarjem prihodnjega leta pa bo ostal znesek z dne 31. decembra letos.

V finančni zakon bodo tudi vključili odpravo olajšave za uslužbenke države in javnih ustanov, da so šle lahko v pokoj pred minimalno dobo, ki za uslužbenke znaša 19 let, 6 mesecev in en dan. Olaj-

šava je bila v tem, da so šle uslužbenke lahko v pokoj 5 let prej.

Pokojnine bodo letno prilagajali programirani stopnji inflacije. Fiskalizacijo socialnih bremen je vlada podaljšala do konca tega leta. Ni pa sprejela sklepa glede razdelitve bolezenske doklade 50% v breme delodajalcev in 50% v breme zavoda INPS.

Glavni ukrepi za zmanjšanje izdatkov zdravstvenega sektorja so vključeni v finančni zakon za prihodnje leto. Izdatki za leto 1983 so predvideni na 30.500 milijard lir. 29 tisoč milijard bo dala država, a ostalih 1.500 milijard bodo zbrali takole: 500 milijard z notranjo reorganizacijo zdravstvenega sektorja ter 1.000 milijard s povišanjem »ticketov«, to je prispevkov zavarovancev.

Če bodo krajevne zdravstvene enote prihodnje leto presegle predvidene izdatke, bodo morale deželne uprave v letu 1984 s svojimi ukrepi poskrbeti za odpravo primanjkljaja enot. Za letos pa bo država prispevala 2.800 milijard, kot so zahtevale dežele.

Farmaceutski priročnik bodo preuredili ter bo imel tri dele: prvi del bo obsegal 300 bistvenih zdravil, drugi del antibiotike in kemoterapevtske snovi ter tretji del vsa ostala zdravila, za katera bo treba plačati »ticket«. Sestavili bodo seznam zdravil, katerih zdravniki krajevnih zdravstvenih enot ne bodo mogli predpisovati.

Glede dobivanja zdravil bodo tudi državljani razdeljeni v tri skupine: v prvi skupini bodo veliki vojni invalidi, civilni invalidi z več kot 80% invalidnostjo ter ljudje brez vsakega dohodka. Ta skupina

dalje na 8. strani ■

REAKCIJE V PARLAMENTU

Italijanski politični krogi in širša italijanska javnost je še vedno pod globokim vtisom gospodarskih ukrepov, ki jih je pred dnevi sprejela vlada z namenom, da se zmanjšajo javni izdatki in da se prične s postopnim odpravljanjem gospodarskih težav v državi. Sindikalne organizacije delavcev so že ostro grajale vladne ukrepe, pri čemer so naglasile, da so nekateri ukrepi celo v popolnem nasprotju s sporazumi, ki jih je bila vlada sprejela s predstavniki delavcev.

Ministrski predsednik Spadolini in pristojni ministri pa se morajo zdaj pripraviti na parlamentarno razpravo, ki bo po napovedih opozicije zelo živahna. O vsebini vladnih gospodarskih ukrepov bo parlament po vsej verjetnosti razpravljajal konec tega in na začetku drugega meseca, saj se bo delo parlamenta prekinilo v petek zaradi poletnih počitnic. S prekinitvijo del se strinjajo zlasti predstavniki strank vladne večine.

Komunisti, proletarska demokracija, radikalci in misovci pa so trdno odločeni preprečiti, da bi vladni odloki bili pravočasno odobreni in s tem postali polnopravno veljavni. Celotna opozicija pripravlja vrsto posegov, katerih glavni cilj

je preprečiti odobritev omenjenih vladnih odlokov.

Na zadnji seji voditeljev poslanskih skupin, ki so razpravljali o dnevnem redu zasedanja poslanske zbornice do poletnih počitnic, so radikalci in misovci celo zahtevali, naj se parlament kratkoma odpove poletnim počitnicam in naj takoj prične s proučevanjem posameznih vladnih ukrepov. Ta zahteva po vsej verjetnosti ne bo sprejeta, vendar se mora vlada pripraviti na odločno opozicijo, v parlamentu. Komunistična partija je že objavila lepak, ki ostro kritizira zadnje vladne ukrepe in ki je v bistvu tudi politične narave, ker komunisti izkoriščajo priložnost, da zagovarjajo veljavnost svoje temeljne politične smernice, se pravi uveljavitev alternative sedanji petstrankarski vladi. Proletarska demokracija pa je celo zagrozila z obstrukcijo, da se prepreči odobritev vladnih gospodarskih ukrepov. Radikalci pa so poudarili, da bodo postali pobudniki zbiranja podpisov v poslanski zbornici in v senatu, da se skliče izredno zasedanje obeh zakonodajnih zbornic, če bi večina voditeljev parlamentarnih skupin sklenila, da se zaradi poletnih počitnic prekine zasedanje parlamenta.

Zakaj ni verjetno, da je Calvi napravil samomor

Londonska policija je pred kratkim razglasila rezultat svoje preiskave o dozdavnem samomoru italijanskega bančnika Roberta Calvija, predsednika Ambrosianske banke v Milanu. Prišla je do rezultata, da je Calvi napravil samomor.

Proti temu pa govori več dejstev, zaradi katerih italijanski preiskovalci ne verjamejo v točnost zaključkov pri preiskavi londonske policije. Eno takih dejstev je psihološko: nekdo, ki se hoče obesiti, si ne bo iskal sredi noči po Londonu kak primeren most, ampak bo po obupanem ždenju napravil konec svojemu življenju v svoji hotelski sobi ali v kopalnici ali v stranišču, čim hitreje.

Drugo dejstvo je še bolj čudno: zakaj si je Calvi napolnil žep s kamni in opeko? O tem ni povedala preiskava absolutno nič. To je prvi primer, ki smo kdaj slišali o njem, da si je nekdo, ki se je hotel obesiti, nabasal v žepu kakih 10 kilogramov kamenja. Da bi se napravil bolj težkega? Smešno. Da bi se globlje pogreznil v vodo, ko bi nastopila plima? Kaj pa ga je brigalo, koliko se bo po smrti pogreznil v vodo! In zakaj naj bi se pogreznil globlje, kot ga potegne njegova lastna teža? Na obtežitvi s kamenjem je lahko imel interes le nekdo, ki je hotel, da bi ostalo truplo čim dalje pod vodo in bilo tako čim pozneje odkrito, da bi imeli storilci dovolj časa, da bi izginili kam daleč proč.

In tudi to: samomorilci navadno pušijo za seboj kakšno poslovilno pismo. Calviju bi bilo moralo biti do tega, da bi zapustil kako pismo tistim, ki bi raziskovali njegovo zadevo, da bi vsaj delno opravičil svoja dejanja, saj ni bil kriminallec in poklicni goljuf, ampak samo ambiciozni in preveč tvegav bankir. Že po naravi svojega poklica in po lastnem značaju bi bil moral napisati pred smrtjo tako pismo. Drugo pismo bi bil moral zapustiti svoji ženi in družini. A ni zapustil nobene pisma.

In končno: kdo se obesi z 18 milijoni v žepu? Če ne drugega, bi jih bil lahko postal prej svoji družini, ali svoji banki, ali dal v dober namen, ali vrgel v Temzo. Tudi v tem je nelogičnost. In še to, da ni niti z besedico niti s kretnjo izrazil svojim znancem, ki so ga zadnji videli, da ima taj takega v mislih. Pa še nekaj: kdaj si je kupil vrvo? In kam jo je spravil? Še malo prej, preden se je baje sam obesil, sta bila pri njem v njegovi hotelski sobi več ur njegova londonska spremljevalca, med njima Tržačan Vittor, in vendar nista opazila vrvi. In razen tega: kdo gre v tujem mestu iskat kraj, kjer bi se obesil, z več metrov dolgo vrvojo pri sebi? V žep je ni mogel spraviti, ker je bil klopčič vrvi pač prevelik? Ali si jo je spravil za srajco? To bi bilo malo podobno človeku, ki je bil vajan hoditi okrog korektno obleden. In zakaj bi se šel obesiti ravno pod

dalje na 6. strani ■

PREJELI SMO:**POMANJKLJIV SPORAZUM
O MANJŠINSKIH ODBORIH**

»Po objavi politično-upravnega sporazuma med Listo za Trst in tako imenovano laično-socialistično skupino strank za upravljanje tržaške občine in pokrajine in po izvolitvi manjšinskih odborov, pokrajinsko tajništvo Slovenske skupnosti v Trstu ponovno poudarja, da je izbrana rešitev ne samo politično krhka in spriči izrednih razmer in problemov neustrezna, ampak sloni tudi na zelo meglenih in splošno formuliranih programskih postavkah, tako da si jih lahko vsakdo po svoje razlaga.

Kot znano, je delegacija Slovenske skupnosti med širšimi pogajanjmi vsem sodelujočim strankam od Liste pa do socialistov in demokristjanov posredovala štiri strani programskih točk in dopolnil, da se vnesejo v snujoči se sporazum.

Poseben poudarek je bil dan zlasti vlogi Trsta in vsestranskemu sodelovanju med Italijo in Jugoslavijo, zaščiti Krasa, brez nepotrebnih vinkulacij v breme krajevnega prebivalstva, povračilu za družbeno škodo krajevnemu prebivalstvu zaradi izvedbe cestnih in drugih infrastruktur. Dalje je SSK zahtevala, naj občina in pokrajina v dobi pričakovanja zaščitnega zakona uresničita vse tiste pobude in ukrepe, ki so že sedaj v njuni pristojnosti, kot so dvojezična toponomastika, poimenovanje ulic po slovenskih kulturnih možeh, raba slovenščine v odnosih z upravnimi oblastmi in s tem povezano vprašanje namestitve ustreznega števila prevajalcev in tolmačev.

Na urbanističnem področju je SSK zahtevala revizijo občinskega regulacijskega načrta, vključno načrtov za ljudske gradnje (PEEP) ter izdelavo podrobnih načrtov za tiste kraške vasi v občini, ki jih še nimajo.

Od vseh teh in še drugih zahtev so stranke, Lista za Trst, PSI, PSDI, PRI in PLI, sprejele in vnesle v sporazum zelo malo, konkretno in takoj izvedljivega pa pravzaprav nič, in to kljub temu, da dokler je bila SSK prisotna na pogajanjih, niso odkrito nasprotovale nobeni od predloženih točk.

Odgovornost za takšno stanje nosijo izključno stranke, ki so sklenile sporazum za sestavo manjšinskih odborov na tržaški občini in pokrajini in so v istem sporazumu s splošnimi frazami obšle zlasti zahteve, ki zanimajo Slovence. Obžalovanja vredno je, da sta na tako pomanjkljiv sporazum glede izvajanja pravic Slovencev pristala tudi slovenska odbornika.

Slovenska skupnost bo še dalje vztrajala pri zagovarjanju slovenske problematike, kajti prav ti zadnji dogodki neizpodbitno dokazujejo, da brez prisotnosti samostojnega političnega predstavništva slovenske narodne manjšine vsedržavne stranke same od sebe ne sprejmejo obveznosti do izvajanja njenih pravic. Zato Slovenska skupnost še toliko bolj vztraja pri temeljnem stališču, da je vključevanje v italijanske stranke škodljivo za slovenske narodne interese.«

PROSTOR MLADIH**Skavtski tabor v Viškorši**

V četrtek, 29. julija, se je zaključil prvi izmed šestih taborov, ki so jih letos poleti priredili tržaški skavti in skavtinje. Tabor A, ki se ga je udeležilo 45 članov in članic, ki spadajo v srednjo starostno dobo izvidnikov in vodnic, je postavil svoje šotore v Karnajski dolini v vasi Viškorša. Izbira ni bila slučajna, saj je v organizaciji že nekaj let tlela želja, da bi kdaj taborili v Benečiji. Odločili so se za Karnajsko dolino, ker so kraje in ljudi že poznali, saj so tržaški in goriški skavti in skavtinje imeli v teh vaseh, po potresu svoje delovne tabore.

Tabor so postavili v bližini znamenite cerkvice iz 13. stoletja, ki hrani pred kratkim odkrite, a žal precej poškodovane freske toskanske šole. Daleč okoli pa jo tudi poznajo, ker se v njej, na praznik Sv. Trojice, zberejo verniki iz okoliških dolin tudi s Kobariškega, da bi prisostvovali starodavnemu obredu »poljubljanja križev«.

Izbira tržaških skavtov in skavtinj torej ni bila slučajna. Kraji so ne samo zelo primerni za taborjenje, ampak nudijo, kar je bila tudi želja vodstva, priložnost, da se naša mladina neposredno seznanja s kraji, težavami, navadami, zgodovino, kulturo in sedanjo stvarnostjo teh dolin. Skavti in skavtinje so si tako pripravili taborni načrt, da so s pomočjo običajnih skavtskih dejavnosti spoznavali te najbolj zahodne predele slovenskega narodnega ozemlja in s pobudami, ki so predvidevale sodelovanje in stike z vaščani skušali navezati prijateljske odnose z domačini. Posebno zanimive so bile raziskave v vasi, ki so jih izvedli posamezni vodi na taboru. Ustvarili smo si tako precej natančno podobo o zgodovini, gospodarstvu, družbenih razmerah pred in po potresu in tudi o izredno zanimivem ljudskem izročilu, ki še vedno živi med domačini. Vaščani so mlade Tržačane naravnost čudovito sprejemali. Posebno mladi, a tudi starejši, so redno zahajali na taborne ognje, tako da je bilo lahko navezati stike, se pogovarjati, razpravljati in se spoprijateljiti. Z veseljem so lahko tu-

di ugotovili, da nekateri mladi znajo govoriti svoje narečje, čeprav so italijanski otroški vrtni porazno znižali število slovensko govorečih. Razveseljivo je tudi dejstvo, da dva otroka iz Viškorše in eden iz bližnjih Sedlišč, skupno s 23 beneškimi sovrstniki obiskujejo slovenske šole v Gorici. Pri spoznavanju razmer v Benečiji sta bila skavtom in skavtinjam v dragoceno pomoč znani javni in kulturni delavec prof. Viljem Černo, ki je med obiskom tabora obširno razložil položaj v dolinah, in pa domačin g. župnik Arturo Blausutto, ki je bil s svojim nečakom vedno na uslugo za pojasnila, razlage in vsakovrstne podatke, ki so zanimali skavte in skavtinje.

Nima smisla, da bi natančneje razčlenili drugo delovanje na taboru, ki je dopolnjevalo štirinajstdnevno taborjenje, vse izlete, orientacijske igre, pevske vaje, dan zbranosti, dan izražanja, taborno olimpiado, vse igre in taborne šole, ki so jih izvedli. Omenili bi samo, da je tabor A, na katerem je bil načelnik Marko Tavčar, duhovni vodja pa Milan Nemač, obiskal tržaški škof msgr. Bellomi, ki si je želel tudi letos obiskati vsaj enega skavtskih taborov. Na taboru so poleg skavtov pozdravili g. škofa tudi otroci iz Percota, ki so bili v vasi v koloniji. Za skavte je bilo zanimivo tudi srečanje z italijanskimi skavti, ki so taborili v njihovi bližini. Tako so se spoznali s skavti iz kraja Spinea, ki so včlanjeni v AGESCI, ter s skupino skavtov iz Padove, ki so člani organizacije »Associazione scout cattolici veneti«, to je skupine, ki ni vključena v mednarodno skavtsko zvezo. V nedeljo, 25. julija, je obiskalo tabor veliko staršev in prijateljev, ki so tudi prisostvovali tabornemu ognju.

Tabor izvidnikov in vodnic se je torej zaključil. Na isto mesto pa so 3. avgusta prišli starejši člani in članice tržaškega dela skavtske organizacije. Novinci roverji in popotnice se bodo v Viškorši mudili do 12. avgusta. Tudi oni so pripravili bo-

dalje na 7. strani ■

Generalni konzul Cigoj se poslavlja

Jugoslovanski generalni konzul v Trstu Štefan Cigoj odhaja na novo službeno mesto. V četrtek, 29. julija, je na vrtu generalnega konzulata priredil poslovilni večer za predstavnike slovenskega političnega, kulturnega in gospodarskega življenja v Furlaniji - Julijski krajini.

Generalni konzul Cigoj je nastopil svojo odgovorno službo v Trstu pred štirimi leti, ko je v mestu in njegovi pokrajini iz znanih razlogov nastala precejšnja napetost v odnosih s sosedno državo, ko se je zaradi uveljavitve Liste za Trst dejansko zaustavil proces postopnega, vendar vedno tesnejšega sodelovanja s sosedno Jugoslavijo, kar je med drugim v popolnem soglasju s črko in duhom osimskih sporazumov. Generalni konzul Cigoj se je zna-

šel v vrtincu novega in tudi dokaj nepričakovanega dogajanja, kar je od njega zahtevalo dodatnih velikih naporov in vrhanje mere diplomatske veščine, da se položaj, ki je postal tako kočljiv, ne poslabša. Štefan Cigoj je svojo nalogo zelo uspešno opravil.

V lepem in hvaležnem spominu ga bodo ohranili zlasti zamejski Slovenci, s katerimi je gojil stalne in prijateljske stike, se udeleževal njihovih prireditev in bil vedno na razpolago.

Prepričani smo, da bo tudi na novem službenem mestu poblizje spremljal dogajanje v našem zamejstvu, nam stal ob strani in v okviru svojih pristojnosti doprinesel svoj delež k uresničevanju tiste-

■ dalje na 8. strani

Seja občinskega sveta v Gorici

Seja občinskega sveta v Gorici je bila pretekli petek in je po vsej verjetnosti bila zadnja v tem poletnem obdobju; skoraj gotovo je, da se svet ne bo sestel v avgustu, saj »morajo« tudi občinski možje na dopust. Sicer pa je treba reči, da se ta občinski svet z razliko od prejšnjega, sestaja zelo poredkoma, tako da je že marsikdaj bila izrečena pripomba, da se odbor veliko ne zмени za mnenje občinskih svetovalcev in le-ti so že velikokrat, tudi iz vrst večine, kritizirali župana in odbor, da odločata brez posvetovanja s svetom. Zdi se nam, da je tak način delovanja neprimeren, saj ne prihaja v občinskem političnem in upravnem življenju do nobene dialektike, razpravljanja in debat. Še manjše občine imajo bolj pogostoma občinske seje in nimajo tako velikih problemov, kot jih ima Gorica.

Na zadnji seji, ki je bila precej dolga, je prišlo do širše in razčlenjene debate, ki je potegnila marsikatero svetovalca. Nekateri občinski možje in še zlasti tisti iz vrst Krščanske demokracije so zelo jasno osporavali odločitvi občinskega odbora, da postavi davek na izstope iz hiš in dvorišč. Da se je stvar zavlekla, je nekoliko pripomogel tudi občinski odbornik, socialdemokrat Zucalli, ki ni bil pri obrazložitvi novega ukrepa najbolj jasen, tako da je celo sam župan večkrat interveniral in dopolnil njegova izvajanja. Skratka gre za davek, ki ga bodo morali plačati vsi občani, ki imajo izhod iz svojih stanovanj ali dvorišč čez pločnik na cesto. Davek ni sicer najbolj visok in ni povsod enak; v mestnem središču bo treba odplačati za vsak kvadratni meter 7000 lir, med središčem in periferijo 5 tisoč, v periferiji 3500 lir, v odročnih krajih pa 2 tisoč lir. Seveda bodo ob tem nastale tudi težave, recimo pri velikih stanovanjskih blokih; problemi bodo tudi v primeru, da vozilo ovira izhod in ga ne bo mogoče odstraniti, ker občina ne razpolaga z ustreznim dvigačem. Morda bodo nastale še druge težave, vsekakor pa bo ta novi davek sprožil negotovanje med prebivalstvom,

kar je bilo začutiti že na sestanku s predsedniki rajonskih svetov, ki bi morali povedati svoje mnenje o tem novem davku. V zvezi s tem so sicer mnenja deljena; ker se ta davek lahko smatra kot avtomatična aplikacija državnega zakona in ne gre za nov pravilnik (ki ga je, med drugim rečeno, občina odobrila že pred 20 leti), bi verjetno ne bilo potrebno tudi mnenje rajonskih svetov. A to ni bistvo; hudo je to, da se občinska uprava le malo ali sploh nič ne zanima za delovanje rajonskih svetov in za njihove predloge. Dostikrat se lepe besede o čim večji demokratizaciji niti najmanj ne izvajajo v praksi in ostanejo le zapisane na papirju.

Na seji občinskega sveta je načelnik svetovalske skupine Krščanske demokracije prebral izjavo, v kateri je rečeno, da je posoška KD solidarna s tržaško in deželno KD, ki je bila izrinjena iz odborov na tržaški občini in pokrajini in je bila prisiljena sprožiti krizo v deželnem svetu. Po mnenju goriške KD bo lahko ta odločitev deželne KD imela posledice tudi v ostalih pokrajinah dežele. Po tej izjavi v občinskem svetu bi lahko kdo že sklepal, da se pripravljajo premiki tudi v goriških upravnih telesih; govoriti o tem je vsaj prerano, še bolj neumestno pa bi bilo delati že predvidevanja o bodočih možnih koalicijah. Če SSK ni soudeležena v odborih z melonarji in raznimi laiki, bo verjetno imela tudi svoje vzroke, ne pa samo ta »greh«, da na Goriškem sodeluje s KD v raznih odborih, v katerih so tudi ostali laiki-socialisti. V politiki je danes vse možno, neka logika pa vseeno le drži. Če je goriška KD izrekla svojemu deželnemu vodstvu vso podporo, s tem še ni rečeno, da bo že nujno imela samo v SSK svojega zaveznika; izjava načelnika svetovalske skupine pa verjetno tudi nima take izredne moči, da prevrne vse obstoječe koalicije. Bolje pa je, da ne govorimo o raznih apetitih nekaterih goriških politikov, ki niso ne od KD in niti od Slovenske skupnosti...

Umeščena deželna komisija za izseljenstvo

Pretekli petek, 30. julija, je bila umeščena posvetovalna deželna komisija za izseljenstvo; sestavlja jo 41 članov, predseduje ji deželni odbornik Gabriele Renzulli, podpredsednika pa sta bila izvoljena dr. Leonarduzzi in dr. Turco. V komisiji, ki je svojo umestitveno sejo imela v Vidmu v dvorani pokrajinskega sveta, sta tudi dva Slovenca in sicer dr. Ferruccio Clavara in Eligio Floramo, ki zastopata Zvezo slovenskih izseljencev iz Benečije.

Na umestitveni seji je bil prisoten tudi predsednik deželne vlade dr. Comelli, ki je v svojem pozdravnem govoru orisal normativo deželne uprave v zvezi z vprašanji izseljenstva in vsa prizadevanja deželne vlade, da bi zagotovila izseljencem ugodne pogoje za življenje v rojstnih krajih; vse to delo se sedaj prepleta s procesom popotresne obnove. Zatem je povzel besedo odbornik Renzulli, ki je dejal, da je do sedaj opravljeno delo sad sode-

lovanja med deželno upravo in raznimi izseljenskimi društvi, tako slovenskimi kot furlanskimi; podal je obračun izdatkov, ki jih je dežela porabila lansko leto za izseljence oziroma za njihova društva; te vsote so se nanašale na razne podpore, štipendije dijakom, časopisje in revije, za bivanje sinov izseljencev, ki so prišli domov iz raznih krajev sveta. Letošnji proračun skoraj v celoti posnema lanskega, le z majhnimi razlikami. Po poročilu odbornika Renzullija so posegli v debato številni zastopniki izseljenskih društev, med temi tudi dr. Clavara, ki je najprej prisotne pozdravil v slovenščini, potem pa govoril o potrebi ovrednotenja slovenske kulture in slovenskega jezika; bil pa je kritičen, ker ni v programu razvojnega načrta za nadiške doline. V bodočem se bo komisija poslužila tudi strokovnjakov, ki bodo nudili svojo pomoč za specifična vprašanja.

POTOVANJE

v Dalmacijo, Hercegovino, Bosno, Zagreb, Dolenjsko z ogledom številnih mest in znamenitosti ter z daljšim obiskom Medjugorja in slovite Kôzare v organizaciji potovalne agencije Avtopromet iz Nove Gorice pod vodstvom usposobljenega vodnika od 13. avgusta zjutraj do 16. avgusta zvečer z vso oskrbo v dobrih hotelih in restavracijah za ceno 218 tisoč lir pri skoraj polnem avtopulmanu (in pri manjšem številu malenkost več), in po dvoposteljnih sobah, le pijača in napitnine posebej ter po želji za enoposteljno sobo dodatek 24.000 lir. Odhod iz Stare Gorice ob sedmih zjutraj in pobiranje prijavljenih samo ob glavni cesti Gorica - Devin - Opčine - Bazovica - mejni blok Pesek. Prijave in vplačilo izjemoma sprejema Stanko Žerjal v Stari Gorici, ul. Alviano 16, tel. (0481) 34134 le do 4. avgusta opoldne.

Nedeljsko-prazniška sveta maša v cerkvi domnevnih prikazovanj.

Pisma uredništvu:

Spoštovani gospod Urednik,

v zadnji številki Vašega cenj. glasila berem na prvi strani dva naslova, ki sta si med seboj tako v navzkrižju, da se že kar tepeta: prvi je uperjen proti sodelovanju, ki ga trenutno kujejo v Trstu takozvane laično-socialistične stranke z Listo za Trst, drugi pa govori o nujnosti dialoga tudi v politiki.

Kje je bolj potreben dialog kot v našem mestu, kjer mržnja in spor stalno tlita pod pepelom? In to prav dialog na političnem polju.

V pogajanjih je Slovenska skupnost sodelovala s čistimi rokami in jasnimi cilji: zahtevali smo naj bi v možnih večinah sodelovale res vse stranke ustavnega loka in postavili na prva mesta programa, slovenske zahteve: zaščito slovenske narodnostne skupnosti v Italiji, vprašanja razlašanja slovenske zemlje in druge zahteve našega prebivalstva.

Sodelovali bi le, če bi te pogoje sprejeli, saj bi v tem primeru imeli korist od sodelovanja vsi Slovenci. Ko smo opazili, da pogovje iz različnih vzrokov ne bodo sprejeli, smo se od pogajanj umaknili. Mislimo, da smo ravnali korektno do naših volivcev in zrela do celotne tržaške situacije.

Nezrelo pa se nam zdi prejudicialno obsojati neko skupino, ki trenutno pobere relativno večino, svobodno na volitvah oddanih glasov, čeprav je drugače misleča. Bistvo dialoga ni namreč razgovarjanje z enako mislečimi: saj že vnaprej vemo, kaj misli drugi, namreč isto kot jaz. Smisel dialoga — tudi v politiki — je v razgovoru z drugače mislečimi. Hvalen Vam bom, če mi boste objavili te vrstice.

prof. Aleš Lokar

Poravnajte naročnino!

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

O novi številki »Naših razgledov«

Nova številka »Naših razgledov« prinaša na prvem mestu daljši članek Bogdana Osolnika z naslovom »Ali je mogoče ustaviti oboroževalno tekmo?«. Pri članku nam že takoj v začetku pade v oči dobra slovenščina, v primerjavi s tisto, ki jo ponavadi najdemo v današnjih slovenskih listih. Kar zadeva oboroževalno tekmo, pride avtor do naslednjega zaključka: »Na vprašanje, ali je mogoče ustaviti oboroževalno tekmo..., lahko odgovorimo le: storiti moramo vse, da bo to mogoče. Človeštvo nima druge izbire, če hoče preživeti.

Sledi članek Vinka Blatnika »Kako do stabilizacije«. Gre pravzaprav za besedilo referata v neki razpravi v Marksističnem centru CK ZK Slovenije. V referatu najdemo zanimive misli in ugotovitve, npr. tole: »Na podlagi teh pripomb na Protiinflacijski program je mogoče ugotoviti, da sta si naša ekonomska politika in družba doslej — v preteklih letih — mnogo preveč prizadevali urejati tista vprašanja, ki jih zna trg urejati neprimerno bolje, npr. konkurenčno oblikovanje cen, a mnogo premalo tista področja v družbeni reprodukciji, na katerih je trg v tem stoletju že zdavnaj odpovedal kot učinkovit mehanizem. Med taka področja sodita zlasti področje temeljne delitve družbenega proizvoda in okvirno uskladanje globalnih, agregatnih reprodukcijskih tokov«. Zdi se pa, da avtor vse premalo poudarja dejstvo, da je proizvodnost, t.j. ustvarjanje bogastva oziroma narodnega dohodka v prvi vrsti plod svobode, znanja in podjetnosti. Braco Rotar nadaljuje svoja razmišljanja o takoiimenovani sociologiji kulture pod naslovom »Kultura in razredni boj«.

Kot je bilo pričakovati, so vzbudile takoimenovane »heretične misli« Bojana Štiha v eni prejšnjih številki »Naših razgledov« polemične odmeve. Tokrat polemizira z njim Lojze Skok in trdi, da je Štihov spis »poln zgodovinskih in stvarnih netočnosti, politično absurdnih trditvev, subjektivi-

vističnih ocen in provincialnih natolcevanj«. Pri tem pa tudi Skok vendarle pove marsikaj zanimivega in spomni na marsikakšno dejstvo, ki nekdanjim slovenskim politikom, kot npr. tudi Janezu Evangelistu Kreku, niso v čast. Tako je npr. Krek tudi v tujini namenjenih spisih trdil, da so Slovenci in Hrvati en sam narod, ter je torej zanikal samostojno slovensko narodnost, pri tem pa ga mnogi še vedno častijo kot dozdevno genialnega slovenskega politika in ideologa slovenstva. Vendar se Skok znebi tudi marsikakšne čudne. Bojan Štih pa je prispeval za to številko spominski članek o igralki Duši Počkaj. O slikar-

ju Lamutu piše Milček Komelj. Zelo zanimivo govori v intervjuju o slovenskih in tudi kraških gozdovih gozdni inženir univ. profesor Dušan Mlinšek.

—o—

ZAKAJ NI VERJETNO, DA JE CALVI NAPRAVIL SAMOMOR

■ nadaljevanje s 3. strani

most, ko je v Londonu gotovo mnogo primernejših krajev za to, tudi v hotelih samih, kjer bi bil mogel bolj zbrano iti nasproti svoji smrti, npr. smrti z uspavalnimi tabletami in v postelji.

Vse to in še marsikaj drugega govori proti Calvijevemu samomoru in italijansko sodstvo je naredilo prav, ko je odločilo nadaljevanje preiskave o Calvijevi smrti. Nekdo je hotel Calvijeva smrt.

V čem je čar starih zgodovinskih romanov?

Iz statistik, pa tudi iz pripovedovanja ljudi ter iz lastnih izkušenj vemo, da so bolj priljubljeni starejši zgodovinski romani kakor pa nova literarna dela te literarne zvrsti. Starejši zgodovinski romani doživljajo vedno nove naklade oziroma ponatise, medtem ko se le redkokdaj zgodi, da bi bil ponatisen kak novejši zgodovinski roman. To velja tudi za slovenske romane in bralce. Kaj je temu vzrok?

Nedvomno je iskati glavni vzrok tega pojava v dejstvu, da so bili starejši zgodovinski romani napisani iz čistega veselja do pripovedovanja in do zanimive zgodbe, medtem ko skušajo dati moderni pisatelji zgodovinskemu romanu ideološko tendenco in tragični zaključek. To je isto, kot če skušajo dati nekateri moderni oziroma sodobni ameriški avtorji ameriškem romanu s takoimenovanega Divjeha zahoda ideološko tendenco in pesimistični, tragični zaključek. To res napra-

vi take romane podobne drugim sodobnim romanom, katerih zgodbe se skoro vedno zaključijo tragično, a jim odvzamejo ves njihov čar in mik za bralce.

Zgodovinski roman se je vedno odlikoval po obsežnosti, kar je hote ali nehote ponazarjalo večletek življenja, kot se je izražalo v zgodovinskem dogajanju z njegovimi neštetimi človeškimi liki, izrazitimi osebnostmi, življenjskimi zapleti, nasprotujočimi si političnimi in gospodarskimi ter socialnimi interesi ter boji. aZ zgodovinski roman pa je predvsem potrebna tudi privlačna ljubezenska zgodba med dvema glavnima osebama. Pisci sodobnih zgodovinskih romanov pa preveč upoštevajo teorije družboslovja, pa tudi ideologijo, in se premalo ozirajo na željo sodobnih bralcev po zanimivem branju, ki bi imelo tudi umetniško in ne le ideološko in estetsko vrednost, estetsko v smislu sodobnih teorij literarne vede, ki išče in ceni predvsem sociološke poteze literarnih del. Po njihovem mora biti vsak roman nekaka sociološko-psihološka študija, branje takih del pa bralca dolgočasi in utruja. Bralce zanimajo predvsem osebne usode na ozadju zgodovine.

To je vzrok, da ostajajo povsem brez odmeva razni poskusi zgodovinskega romana sodobnih slovenskih avtorjev, prav tako pa tudi avtorjev v tujih literaturah, ki bi radi v zgodovinskem romanu ponazorili le razredni boj v preteklosti ali pa kako revolucijo ali osvobodilni boj. Pri tem pa pozabljajo, da je vedno in povsod glavno vendarle človek s svojimi čustvi, človek v sreči in nesreči in zlasti človek v ljubezni in sovraštvu. Tak človek bi moral vedno ostati v ospredju pozornosti vsakega zgodovinskega romana, tudi slovenskega.

—o—

Čeprav je pred dnevi kazalo, da se bo položaj v libanonski prestolnici Beirutu končno le razjasnil, najnovejše vesti pa jasno kažejo, da je rešitev kočljivega vprašanja še daleč. Izraelci so ponovno napadli palestinske položaje in celo vdrlji v zahodni predel mesta. Palestinci se srdito branijo, žrtev med civilnim prebivalstvom pa je vedno več. Kdaj bo konec tega klanja?

Avgustovska številka »Ognjišča«

Nova, avgustovska številka »Ognjišča« se začneja s pismom Irene, deklete, ki so jo okoliščine prisilile, da je morala ostati doma na kmetiji, a zdaj ji ni žal za to. Vendar ima neke težave, nad katerimi se pritožuje očetu uredniku. Med drugim se čuti osamljeno. Oče urednik ji svetuje, kako premagati tak občutek in kako naj se vključi v družbo mladih v kraju, kjer živi. Za to je velio možnosti — izleti, razna srečanja, cerkveni pevski zbor in tako naprej. »Ukvarjaj se s kakšnim športom, poišči si kakšen hobi, ki te bo pripeljal v stik z drugim«, ji priporoča oče urednik. »Tudi svojo vero boš poglobila le tako, da se boš zanjoanimala, si širila versko obzorje. Če ti ena oblika ne odgovarja, poišči drugo. Skratka: vzemi svoje življenje v svoje roke in ga oblikuj, ne pusti, da bi te življenje premetavalo kot kakšno vrečo, ki ostane tam, kjer jo spustiš«.

Silvester Čuk je prispeval uvodni članek na štirih straneh z ilustracijami o nekdanjem tržaško-koprskem škofu Istranu Juraju Dobrili. Na skoro treh polnih straneh sta urednika Bole in Čuk opisala in tudi z barvastimi fotografijami ilustrirala letošnje 14. romanje ostarelih in bol-

nih na Brezje. Tam se je srečal z njimi tudi nadškof Alojzij Šuštar. Priloga je posvečena srbskim srednjeveškim samostanom, ki pomenijo zanimive in lepe ostanke srednjeveške bizantinske arhitekture, prilagojene balkanski pokrajini, in slikarstva. Nekateri teh samostanov stojijo na Kosovem polju, kjer je bilo središče nekdanje srbske države.

Dve strani revije sta tudi tokrat posvečeni obisku pri mladih bolnikih invalidih. Seznanita nas z Mirkom iz Tuhinjske doline, devetnajstletnim fantom, žrtvijo meningitisa, ki mora preživljati ves svoj čas na invalidskem vozičku in je nem, pa je vendar vedno vesel in se zanima za življenje okrog sebe.

Rubrika »Popevka« predstavlja ameriškega skladatelja rock glasbe Paula McCartneya, medtem ko najdemo v športni rubriki predstavljene najbolj popularne igralce košarke v Jugoslaviji. Poleg dveh izvornih črtic prinaša revija tudi nadaljevanje povesti Zore Piščanc »Na obalah morja«. aZnimiva so pisma mladih, zadnja stran in platnice pa prikazujejo v besedi in sliki Mengore pri Tolminu. Poleg tega prinaša avgustovska številka Ognjišča seveda še marsikaj drugega.

Za Slovensko skupnost se začanja...

■ nadaljevanje s 1. strani

skega leta upravlja namreč našo občino nova uprava, v kateri ima Slovenska skupnost pomembno vlogo, saj je k tej upravi prispevala kar tri odbornike. Vsi poudarjajo pomen dejstva, da je ta uprava večinska in da torej lahko upravlja občino brez vseh težav, s katerimi se nujno soočajo manjšinske uprave.

Mislím, da je ta ocena za nas močno zmanjševalna. Slovenska skupnost ni vstopila v občinsko upravo zato, da bi ostalim glasovom dodala še svoje tri in tako omogočila sestavo večine. V odbor smo vstopili in smo, kljub velikim pomislekom in brez pretiranega navdušenja pristali na sodelovanje s komunisti in socialisti zato, ker je bil to edini način, da se stvari v naši občinski hiši spremenijo, zato, ker smo bili v zadnjih šestih letih, ko sta občino vodili komunistična partija in socialistična stranka, dosledno in načrtno zastopali. Pa ne samo mi, Slovenska skupnost, ampak in predvsem smo bili zastopani slovenski prebivalci devinsko-nabrežinske občine. Vse zanimanje, vsi ukrepi so šli v pretežno korist italijanskega dela naše občine, kar smo vedno poudarjali, na kar smo vedno opozarjali, a zaman.

Naša pot je zaščita slovenskega prebivalstva

Edini način, da to spremenimo, je bil naš vstop v upravo. Ne bom tu dajal ocen, koliko nam je to uspelo. To oceno nam bodo dali volivci in prva ocena, na junijskih volitvah, po sedmih mesecih našega dela, je bila pozitivna, kar nam je v veliko zadovoljstvo in obenem v spodbudo, da delamo po isti poti. Seveda, ni malo pritiskov, pred katerimi moramo vztrajati, pa tudi ni malo ovir, ki jih moramo premostiti. Mi smo šli doslej po jasno začrtani poti in tudi v bodoče bo tako. Naša pot je zaščita slovenskega prebivalstva, njegovih majhnih in velikih interesov, njegovih zakonitih pravic. In pri tem ne bomo pristali, da se pod geslom razrednega boja ščitijo interesi posameznikov ali skupin, da se na ozemlju naše občine razlašča zemlja in gradijo veliki in grdi stanovanjski bloki za naselitev novih italijanskih družin pod pretvezo, da so to delavci. Tudi na Kolonkovcu so razglašali to

pretvezo in tudi takrat se je Slovenska skupnost postavila po robu takim naklepom. V naši občini bomo dosledni s tem zadržanjem, kot bomo tudi v bodoče nasprotovali diskriminacijam, po katerih je prejšnja manjšinska uprava Slovincem preprečila to, kar je dovolila Italijanom. Slovenska skupnost ne potrebuje lekcij o teh vprašanjih. Bilo je enostavno, prej, slepomišiti z dejstvi, ko je šlo za slovenske ljudi, še zlasti za tiste ljudi, ki se prištevaajo v širok krog prijateljev in somišljenikov Slovenske skupnosti. Ta pesem se je izpela in mislimo, da je prišlo to jasno do izraza; občina ne more biti fevd posameznikov niti skupin, ampak mora biti odraz širokega soočanja in reševanja problemov občanov našega slovenskega prebivalstva. Vsega slovenskega prebivalstva, ne glede na izkaznico, ki jo ima kdo v žepu. Kajti le tako bo mogoča resnična enakopravnost, resnično prijateljstvo in sodelovanje med ljudmi, ki živijo na tem delu zemlje, pojmi, katerih imajo vsi polna usta, a žal premnogi prazno srce.

Sodelovanje, a ne za vsako ceno

To je torej osnova, na kateri smo pristopili v občinsko upravo. In ta osnova se ne sme spremeniti, ne sme se prevesiti nam v škodo. Če bi do tega prišlo, ne bomo imeli pomislekov; Slovenska skupnost ni poročena z nikomer, pripravljena je še sodelovati in si prizadevati za razvoj naše občine v okviru sedanjih večine, a ne za vsako ceno. Ni pripravljena žrtvovati na oltar nekega abstraktnega razvoja niti ene pravice, niti enega slovenskega človeka. Resnično prijateljstvo, resnično sodelovanje se odražata le ob polnem medsebojnem spoštovanju. In to je tudi vse, kar zahtevamo.

Zdelo se mi je potrebno, da povem teh nekaj misli, da še enkrat pojasnim odnose, na katerih temeljijo naša zaveznitva. Vendar dovolj tega. Naši dnevi so prepolni problemov, naše življenje je eno samo prizadevanje za reševanje teh problemov. Poskušajmo vsaj tiste probleme, ki so nam skupni, reševati skupaj. Odtod vabilo vsem zavednim Slovincem, da pristopijo k Slovenski skupnosti, da nas bo več in da bomo lažje skupaj delali v obrambo naših skupnih pravic.

Pravično porazdeliti bremena

Kot se običajno v Italiji dogaja ob koncu poletja, je bila tudi tokrat vlada prisiljena sprejeti varčevalne ukrepe za kritje visokega deficita v državni bilanci. Tako so se povišale tarife, storitve, obenem pa davki na dodano vrednost. Vse to pomeni, da bo življenje dokaj dražje, v bližnji prihodnosti pa se bodo nadalje povišale še zdravstvene storitve.

Razlogov za tako nepopularne ukrepe je seveda več. V prvi vrsti gre za visoke primanjkljaje socialnih storitev, ki gredo od pokojnin do socialnega in zdravstvenega skrbstva. Povprečna starost državljanov se je znatno povišala, kar pomeni, da je vedno več upokojencev, ki dlje kot v preteklosti uživajo pokojnino. V primerjavi z življenjem pred desetletji je bilo socialno skrbstvo s pokojninami posplošeno, kar pomeni, da uživajo pokojnino tudi ljudje, ki so le delno prispevali v pokojninske sklade. Še večji primanjkljaj kažejo zdravstvene ustanove, predvsem

po krivdi napačnega načina izkoriščanja zdravstvene službe, ko smo priča množicam v zdravniških ambulantah, marsikdaj brez razloga. Vse to pomeni, da pri potrošniku ni pravega odnosa do družbene lastnine, da nihče ne varčuje z javnim denarjem.

Gesol »varčevati z večjo produktivnostjo« verjetno tudi tokrat ne bo imelo večjega odziva pri davkoplačevalcih, ki se zavedajo velikih razlik med državljani. Razlike so vidne tudi pri cenah javnih prevozov. Pri nas so avtobusne vozovnice že povišali na 300 lir, drugod, na primer v Rimu, pa vozovnice še vedno stanejo 200 lir, izgubo pa krijemo vsi državljani. Te razlike so povsem nerazumljive.

Povišanje tarif z gleda na eni strani, da enako prizadene tako odvisne kot svobodne delavce. Toda če pomislimo, je takoj jasno, da poviški najbolj prizadenejo že do skrajnosti obdavčene odvisne delavce, upokojence, občane z nizkimi dohodki.

TOČA IN SUŠA OGROŽATA LETINO

Letošnje vremenske razmere so precej zaskrbljujoče za naše kmetovalce. Ponekod ni dežja že dolgo, tako da je pridelek že resno ogrožen zaradi suše, drugod pa ga je toča kar precej pobrala.

Na vzhodnem Krasu in v Bregu je suša, ki traja vse od začetka junija, močno prizadela pridelek krompirja in drugih povrtnin, ki kljub zalivanju ne morejo tako obroditi, kot če bi bilo dovolj moče. Suša se pozna tudi v vinogradih, tako da če v kratkem ne pade dovolj dežja, bodo posledice hude tudi za letošnji vinski pridelek. Živinorejci so zaskrbljeni tudi zato, ker zaradi suše ne bo mogoče kositi otave. Če pa bo v kratkem prišel dež in bo jesen dovolj ugodna, upajo, da bodo le lahko spravili pod streho še nekaj sena.

Star pregovor pravi, da suša nekaj pušti, toča pa rada pobere vse. Na ta rek so se spomnili naši kmetovalci in vrtničarji na zahodnem Krasu, predvsem v devinsko-nabrežinski občini, prejšnjo soboto, ko je toča naredila precej škode predvsem v gornjem delu občine. Najhuje je klestila v Slivnem, pa tudi drugod ni prizanašala. Na najbolj prizadetem področju je po prvih cenitvah pobrala več kot pol pridelka. Na področju zgoniške občine pa je le tu pa tam padlo nekaj sodre, ki ni naredila veliko škode.

Ob takih vremenskih nepravilnostih, ki povzročajo našemu kmetijstvu občutno škodo, bi se odgovorni morali zavedati, da je treba izboljšati zavarovalne možnosti pridelkov, predvsem vinogradov. Verjetno bi se dalo tudi marsikaj narediti v smislu preventive, se pravi prispevkov za mreže, ali izstrelkov, ki razpršijo grozeče oblake in ledena zrna spremenijo v dež.

—o—

SKAVTSKI TABOR V VIŠKORŠI

■ nadaljevanje s 4. strani

gat program, ki ga bodo izvajali med taborjenjem.

Na začetku smo omenili, da je letos organiziranih šest taborov. O njih bomo sicer obširneje poročali drugič, prav pa je, da jih vsaj omenimo. Na Pohorju v vaseh Puščava in pri Sv. Urbanu sta taborila tabora izvidnikov in vodnic. Za skoraj sto udeležencev teh dveh taborov se je »višek vsakoletnega delovanja« zaključil v ponedeljek, 2. avgusta.

Volčiči in veverice pa bodo od 3. do 13. avgusta taborili pri Lescah nedaleč od Bleda. V dveh podtaborih šotori okoli 100 otrok. Voditelji so letos pripravili zelo pester taborni načrt, ki bo s pomočjo igre bogatil najmlajše člane in članice.

Preten zaključimo, naj še povemo, da je letos tudi goriški del Slovenske zamejske skavtske organizacije pripravil poseben tabor za volčiče in veverice pri Livku. Z voditelji je teden dni taborilo 55 otrok. Za starejše člane pa se je tabor v Logu pod Mangartom zaključil 1. avgusta. Taborilo je skoraj 130 izvidnikov, vodnic, roverjev in popotnic.

Slovenski skavti in skavtinje na Koroškem so poleg pripravljalnega tabora za Binkošti pripravili še drugega v Globasnici. Od 19. do 27. julija je pod vodstvom Franca Krištofa taborilo trideset skavtov in skavtinj.

Čredni nagon v sodobnem človeku

S propadom fašističnega in nacional-socialističnega režima je nekoliko uplahnilo pri sociologih in filozofih zanimanje za preučevanje totalitarizma kot družbenega in psihološkega pojava; današnje leve totalitarne sisteme se preučuje navadno le z ideološke in politične plati. Toda v desetletju pred zadnjo svetovno vojno in delno tudi še prvem desetletju po njej je izšlo, posebno v Franciji in Angliji, mnogo študij, ki so obravnavale pojav totalitarizma in preučevale psihološke in druge vzroke za njegov pojav in za njegovo privlačnost za množice.

Današnji zgodovinarji, posebno pa časniki in politični komentatorji, prikazujejo na splošno današnje in že propadle totalitarne sisteme le kot sisteme nasilja. Iz njihovih razlag se da razbrati, da so bili narodi v državah, kjer so vladali ali še vladajo taki sistemi, npr. v Nemčiji, Italiji, Španiji in danes v Rusiji, žrtve, katerim je bila totalitarna oblast vsiljena. V bistvu se predpostavlja, da si je bil vsak normalno pameten človek že od vsega začetka na jasnem, kaj pomeni totalitarni sistem, a ni mogel preprečiti njegovega prihoda na oblast, ker so tolpe, dirigirane od takoimenovanih voditeljev totalitarnih gibanj, pač uporabljale nasilna sredstva proti nasprotnikom, gumijevke, palice, ricinovo olje in celo revolverje in bombe. Toda objektivno preučevanje zgodovine totalitarnih gibanj in sistemov nam razkrije, da noben totalitarni sistem — razen v Rusiji — ni prišel s silo na oblast, vsi so naleteli od vsega začetka na obsežno podporo v ljudskih masah. Celo v Rusiji je oborožena revolucija sorazmerno majhnega števila boljševikov takoj dobila podporo širokih ljudskih mas, kakor hitro je imela v rokah oblast.

Posebno po zmagi nacionalsocializma v Nemčiji so številni sociologi, filozofi, pa tudi zgodovinarji odkrili, da pripelje totalitarna gibanja na oblast ne toliko nasilje ali določen politični program, kot pa večje izkoriščanje takoimenovanega črednega nagona pri človeku. Tak nagon se skriva skoro v vsakem človeku, v izobražencu prav tako kot v preprostem. Kaj je čredni nagon? To je, na kratko rečeno, nagon posnemanja, nagon iskanja družbe sebi enakih, nagonska želja pripadati množici sebi podobnih, v kateri posameznik skriva ali takorekoč utopi svojo individualno osebnost in z njo vred tudi svojo in-

dividualno usodo, ki mu morda ne nudi zadoščenja, in svojo osebno odgovornost za lastna dejanja. Totalitarna gibanja so odkrila to težnjo v človeku, da bi se združil in poenotil ter takorekoč razosebil v množici, v čredi. Simbol tega so uniforma, korakanje v vrstah in v enotnem ritmu bobnov in godbe, prapori z znaki enotnega gibanja, enotni voditelj, enotna gesla, napisana na transparentih, enoten program, enotnost pač, Enotnost z veliko začetnico.

Vsakdo, tudi tisti, ki je nasprotnik totalitarnih gibanj, lahko začuti, ko opazuje korakanje takega spreveda po cesti, pod vihrajočimi prapori, maso po veliki večini mladih, lepih ljudi, ki navdušeno vzklikajo enotna gesla in so morda tudi oblečeni v enake obleke, uniforme, kako ga nekaj v njem sili, da bi se jim pridružil, da bi korakal z njimi, da bi vzklikal z njimi vred istim idealom in proti istim nasprotnikom. Nekaj ga sili, da bi naravnal svoj korak po njihovem koraku, po ritmu istih bobnov ali iste koračnice, da bi odvrigel od sebe vse svoje osebne dvome, pomisleke in iskanja ter se navduševal skupaj z nešteti drugimi za isti cilj. Ta opojni občutek je podoben nekaki pijanosti in vzbuja v človeku vzvišena čustva in globok psihološki užitek ob zavesti, da ni

več sam, da ima ob sebi toliko drugih, ki vsi enako mislijo, enako čutijo. V tem skupnem korakanju pod isto zastavo in po istem ritmu, v tem občutku povezanosti z neskončno maso enako mislečih, enako čutečih, enako vzklikajočih, enako uniformiranih, je največji mik totalitarizma, največji čar in nevarnost vseh totalitarnih gibanj, ker reši človeka bremena lastnega iskanja, lastnega razmišljanja in lastne odgovornosti za svoja dejanja.

Kakor hitro se človek pridruži korakajoči čredi, ni več sam odgovoren za lastna dejanja. Njegova vest se utopi v kolektivni vesti oziroma zavesti. Odgovoren je samo še voditelj. On ve, kaj je prav in kaj ni, in če naroči koga preteptati, ga zapreti, ga poslati v koncentracijsko taborišče, ga obsoditi na 15 let ječe, ker je ideološki nasprotnik, ali ga celo umoriti, človek v vrsti nima pomislekov. Voditelj že ve, kaj je prav, in on z zadoščenjem izvrši njegovo povelje, v zavesti, da je opravil nekaj dobrega in koristnega, tudi če mu je bilo naročeno mučiti, moriti, požigati.

Kdor ni doumel tega čara totalitarizma, sploh ne ve, kaj je totalitarizem. In zato se tudi ne zaveda, da bodo totalitarizmi vedno velika skušnjava človeštva, dokler bo živel čredni nagon v človeku. Ta nagon je vedno v zasedi, vedno pripravljen, da organizira pohod proti svobodi, celo v imenu lažne svobode same, svobode črednega nagona, laži in politične demagogije.

Vlada odobrila ukrepe...

■ nadaljevanje s 3. strani

bo dobivala bistvena zdravila ter antibiotike in kemoterapevtske snovi brezplačno.

Povišanje davka na dodatno vrednost IVA naj bi državi letno prineslo od 4.500 do 4.800 milijard lir. Premična lestvica za delavske plače pa bo menda le malo prizadeta.

Novo davčne stopnje so naslednje: stopnja 0 za kruh, testenine in mleko; stopnja 2 ostane; stopnja 8 ostane za nujne potrebščine, predvsem za tiste, ki so vključene v premično lestvico; ostali proizvodi dosedanje stopnje 8 pa preidejo na stopnjo 10; stopnja 15 se poviša na 18 razen za pršut in gazolin za ogrevanje, ki sta v premični lestvici; po drugi strani se zniža od 18 na 15 stopnja za govedino;

končno se stopnja 18 dvigne na 20 ter stopnja 35 za luksuzne predmete na 38.

Ministrski predsednik Spadolini je po seji povedal, da je že poslal parlamentu več zakonskih odlokov v zvezi z zadnjimi vladnimi odločitvami.

—o—

GENERALNI KONZUL CIGOJ SE POSLAVLJA

■ nadaljevanje s 4. strani

ga velikega in plemenitega cilja, ki je vsestransko sodelovanje med sosednjima državama ob popolni uveljavitvi načela enakopravnosti med Italijani in Slovenci v Furlaniji - Julijski krajini.

Nemoč in nesposobnost...

■ nadaljevanje z 2. strani

Zdaj pa se povsod le norčujejo iz njih, če se sploh prikažejo. Mnogokrat ti rajši vtaknejo glavo v pesek.

Kaj storiti? Ali obupati nad Organizacijo Združenih narodov? Seveda ne, toda najti bi se moralo vedno več držav, vedno več poštenih in resnih državnikov, ki naj bi se trudili, da bi to organizacijo preuredili, reformirali, ji vdihnili novega duha ter jo preželi z novo poštenostjo in novo odločnostjo, da se ne bi več izmikala

svojim dolžnostim. Morala bi postati za res prava nepristranska razsodnica v mednarodnih sporih, se zavzeti za zatiranje narode, pa naj imajo lastno državo ali ne, naj so njeni člani ali ne, in odločno posredovati za premirje in nato za resničen mir, kjerkoli bi izbruhnili spopadi ali prava vojna.

Če se Organizacija Združenih narodov ne bo reformirala v tem smislu — in za to lahko marsikaj napravijo tudi manjše države in ne le velike sile — bomo imeli še en vzrok več za strah pred bodočnostjo.